

ת"פ 57802/06/17 - מדינת ישראל נגד י ד

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 57802-06-17 מדינת ישראל נ' ד

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

י ד

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן, על פי הודאתו, בעבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הינם גרושים והתגוררו יחד. ביום 10.3.17 בשעת לילה התגלע ויכוח בין השניים על רקע דרישת הנאשם מהמתלוננת לבוא לישון עמו. נוכח סירובה, קילל הנאשם את המתלוננת ואמר לה "אני ארצח אותך", "אני לא פראייר" וכן "מחר תהיה עליך כתבה בעיתון". המתלוננת יצאה מהבית וברחה לבית חברתה.

רקע

3. על פי הסדר טיעון בין הצדדים נקבע, כי ככל שהתסקיר בעניינו של הנאשם יהיה חיובי בפרמטרים שנקבעו, אזי יעתרו הצדדים במשותף להטיל על הנאשם של"צ, מאסר על תנאי והתחייבות. המאשימה הבהירה שתעתור גם לפיצוי למתלוננת.

4. לאחר קבלת התסקיר הראשון שהמליץ על דחיה כדי לעקוב אחר השתלבות הנאשם בטיפול, עתר ב"כ הנאשם להורות על קבלת תסקיר משלים. לנוכח הסדר הטיעון, ב"כ המאשימה לא התנגדה לבקשה "ראינו את התסקיר שעד כה אינו חיובי. עם זאת מאחר וההסדר הוא תלוי תסקיר נסכים בנסיבות האלו לדחייה. מבלי להתחייב כמובן".

5. לאחר קבלת התסקיר השני הצדדים לא ביקשו לאמץ את הסדר הטיעון וכל צד טען לעצמו.

תסקירי שירות המבחן

6. בתסקיר הראשון שהוגש ביום 1.7.18 התייחס שירות המבחן לנסיבותיו האישיות של הנאשם שהינן מורכבות, לרבות מערכת יחסיו עם גרושתו, הקשר הרופף עם ילדיו והעובדה שהנאשם סועד את אמו בת 86. בהתייחס לעבירה קבע שירות המבחן, כי הנאשם מטשטש את הבעייתיות בהתנהגותו ומתקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירה. הוא התקשה להעמיק ברקע לביצוע העבירה, נטה להשליך את האחריות והאשמה על גרושתו וצמצם מחומרת התנהגותו וממשמעות הפגיעה בגרושתו.

המתלוננת מסרה על התנהגותה האלימה של הנאשם כלפיה לאורך השנים. מאז הגשת התלונה בתיק הנאשם לא יצר עמה קשר, לא מקיים קשר עם ילדיו ולא מעורב בטיפול בהם.

הנאשם מגלה קושי ביציבות בפן התעסוקתי לאורך השנים.

כגורמי סיכון ציין שירות המבחן את הקושי בנטילת אחריות, הטשטוש והצמצום בה נקט הנאשם, הפער בתיאורי בני הזוג את המערכת הזוגית, הקושי של הנאשם להתבונן באופן ביקורתי בהתנהלותו, חוסר יכולתו להכיר בפגיעתו בגרושתו וחוסר יכולתו לגלות אמפתיה כלפיה. להליכים המשפטיים ולסנקציות עד כה הייתה השפעה מוגבלת על הנאשם.

כגורמי סיכוי ציין שירות המבחן את נכונות הנאשם להשתלב בטיפול במטרה לבחון את דפוסיו הבעייתיים במערכת הזוגית.

שירות המבחן סבר שבהעדר תהליך טיפולי משמעותי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד. במהלך האבחון מצאו שהנאשם מכיר באופן חלקי בבעייתיות הקיימת בדפוס התקשורת שלו במצבי כעס ותסכול במערכת הזוגית.

שירות המבחן העריך, כי שילוב הנאשם בטיפול יפחית את הסיכון במצבו של הנאשם.

שירות המבחן המליץ על דחיה בת שלושה חודשים על מנת לשלב את הנאשם בהליך טיפולי.

7. בתסקיר השני מיום 14.10.18 עלה שהנאשם שולב הנאשם החל מיום 17.9.18 בטיפול קבוצתי על בסיס מפגש שבועי. הנאשם הביע רצון להיעזר בטיפול בו החל והביע נכונות לשתף פעולה עם שירות המבחן.

שירות המבחן שב על הערכתו, כי שילוב הנאשם בטיפול עשוי לתרום להפחתה ברמת הסיכון להישנות מעורבות בעבירות אלימות כלפי בת זוג. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית במסגרתה יוטלו על הנאשם צו מבחן למשך שנה לצד של"צ.

טיעוני הצדדים בתמצית

8. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם הוא ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל. הסבירה כי נוכח עמדת הנאשם בפני שירות המבחן, בה נקט בגישה מצמצמת ולא נטל אחריות, הרי

שלא מתקיימים התנאים שעמדו בבסיס ההסדר שהוצג על ידי הצדדים ולכן עתרה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

9. ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן וזאת בשים לב לכך שבהודאתו חסך הנאשם מהמתלוננת את הצורך להעיד ובכך לשמור על רגיעה בין הצדדים. הנאשם שולב בטיפול, דבר שעשוי להפחית את הסיכון וממילא יהיה הנאשם נתון בצו מבחן וניתן לגזור את דינו מחדש ככל שיפסיק את הטיפול או לא יעמוד בצו המבחן.

10. הנאשם סיפר שהוא חי עם אמו בת ה- 86 ומטפל בה והסביר שאם יוטלו עליו עבודות שירות הוא לא יוכל להמשיך לסעוד את אמו הקשישה. הוא נוטל חלק בהליך טיפולי, והוסיף שבניגוד להתרשמות שירות המבחן הוא לוקח אחריות על מעשיו.

ראיות הצדדים

11. לחובת הנאשם הרשעה בעבירת אלימות משנת 2012 וכן שתי הרשעות שאינן מן העניין.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מהמעשה בו הורשע הנאשם, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. במעשיו של הנאשם הוא פגע בערכים המוגנים של שלווה נפשה וביטחונה של המתלוננת בביתה מבצרה. לרוב מדובר בשמירה על החלש מפני התעמרותו של החזק בתוך התא המשפחתי ובענייננו שמירה על גרושתו של הנאשם שהמשיכה לגור תחת אותה קורת גג עמו ובכך הייתה חשופה לפגיעה מצידו (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, (11.10.07), פסקה 7).

14. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שמדובר באיום בוטה ברצח על ידי הנאשם רק בשל סירובה של המתלוננת לישון עמו. המעשה בוצע בשעת לילה מאוחרת, 01:30, בעת שהמתלוננת שהתה בסלון הבית והנאשם שכב בחדר השינה. בעקבות איומיו של הנאשם נאלצה המתלוננת לברוח לבית חברתה.

15. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבותיו של תיק זה הינה ברף נמוך-בינוני.

16. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים מעלה שבתי המשפט הטילו מנעד עונשים רחב החל

ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל (ראו למשל ת"פ 14082-08-12 **מדינת ישראל נ' מוחמד ריחאוי** (08.02.2017), ת"פ 47527-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (01.04.2014), ת"פ 28834-08-13 **מדינת ישראל נ' יוסף מתתיהו** (03.12.2013), ת"פ 63267-12-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.04.2013), ת"פ 46630-06-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.8.16) ות"פ 30773-02-13 **מדינת ישראל נ' מנצור** (9.7.13)).

17. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות המעשה, אני סבורה שמתחם העונש ההולם הוא ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** יש להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם שאינו מכביד ובנסיבותיו האישיות המורכבות, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן.

הנאשם יליד 1960, הודה במיוחס לו ובכך חסך מהמתלוננת את הצורך להעיד על הדברים וכן חסך בזמן שיפוטי.

הנאשם שולב בהליך טיפולי מאז ספטמבר 2018 ועל פי דיווחי שירות המבחן, הוא מגיע למפגשים בטיפול הקבוצתי ויש בהליך זה להפחית את הסיכון הנשקף מן הנאשם ואת הסיכוי להישנות המעשה. הנאשם כבר לא מתגורר ביחד עם המתלוננת והוא משקיע את זמנו הפנוי בטיפול באמו הקשישה כך שהעובדה שהצדדים אינם גרים תחת קורת גג אחת, משפיעה גם היא על הסיכוי להישנות המעשה. מאז נפתח תיק זה לא יצר הנאשם כל קשר עם המתלוננת.

19. מעיון בתסקיר שירות המבחן הראשון עלה שהנאשם נקט בלשון מצמצמת ומטשטשת ולכן אין לראות בכך כעמדה המבטאת נטילת אחריות מלאה.

יחד עם זאת, בתסקיר השני לא נדרש הנאשם להבהיר גישה זו בה נקט ובפניי חזר ואמר, כי הוא לוקח אחריות על מעשיו. אכן אמירה בבית משפט הינה שונה מזו הנמסרת במפגש ארוך בפני גורם טיפולי, שירות המבחן, ואני מקבלת שנטילת האחריות הייתה חלקית ולכן המאשימה לא סברה שדי בכך כדי לקיים את הסדר הטיעון בין הצדדים. שילובו של הנאשם בהליך טיפולי והתמדתו בכך מלמדת, כי הוא מכיר בחשיבותו וביכולתו להיתרם ממנו ויש בכך ללמד על לקיחת אחריות במידה מסוימת, מעבר להצהרתו בפניי.

20. שירות המבחן בחוות דעתו התייחס לשיקולי השיקום בעניינו של הנאשם ולעובדת שילובו בטיפול ולכן שהדבר יפחית מהסיכון להישנות עבירות כלפי בת זוג.

בנסיבות אלה, ונוכח עמדת שירות המבחן, אני סבורה כי בעניינו של הנאשם מתקיימים שיקולי שיקום.

21. נוכח המפורט לעיל שוכנעתי שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם ועל

כן מצאתי לאמץ את המלצות שירות המבחן.

22. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות.
- ב. פיצוי בסך של 1,500 ₪ למתלוננת, עדת תביעה מספר 2. הפיצוי ישולם בשלושה ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון שבהם ביום 10.1.19 והיתרה בכל חודש שלאחר מכן.
- ג. ניתן בזאת צו של"צ בסך 140 שעות. בהתאם לתסקיר שירות המבחן השל"צ יבוצע בסדנא לאומנויות ביבנה.
- ד. הנאשם יעמוד לפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן (נוסח חדש), התשכ"ט - 1969, למשך תקופה של שנה שתחילתה היום, בהתאם לתכנית, הנחיות ופיקוח שירות המבחן.

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בביצוע השל"צ וחובתו להשלים ביצוע השל"צ בתוך שנה מהיום שאם לא כן, עשוי בית המשפט לשוב ולדון בעניינו מחדש ואף לגזור את דינו בהתאם.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשע"ט, 03 דצמבר 2018, בנוכחות הצדדים.